

ganste anden Sags. I noie Sammenhæng med de Bestemmelser, der staa i nævnte Paragraf, staa der en anden Hovedbestemmelse, det er Bestemmelsen i § 51 om Hjemsendelse. Det er vist erkendt fra alle Sider, at Hjemsendelsesretten er i høj Grad indskrænket ved dette Lovforslag. Det forekommer mig at have hørt et enkelt Medlem udtale sig for demnes Ophævelse. Jeg tror ikke, at det gaar an, jeg tror, at naar man vil trænge ind i de praktiske Forhold, Fattigvæsenets Administration og Økonomi her i Landet, kan man ikke opgave Hjemsendelsen, men Hjemsendelsen er begrænset meget betydeligt, blandt andet kræves det foruden de bestemte nævnte Tilfælde i Almindelighed, at de skulle være understøttede vedvarende for et længere Tidsrum, og at Hjemsendelsen ikke maa ske, naar vedkommende Trængendes Evne til gennem selvstændigt Erhverv at frigjøre sig for Fattigvæsenets Omfæng, lider derved. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds var særlig bange for den Redaktion „at frigjøre sig for Fattigvæsenets Omfæng“ og mente, at, naar man slettede det ud, blev det en bedre Regel. Man kan lægge megen Vægt paa disse Ord; men jeg tror dog, at det med Føie kan siges, at hvad enten de staa der, eller ikke, vil den fornuftige Mening blive den, at naar Vedkommende nogenlunde er i Stand til at subsistere paa det Sted, han er, skal han ikke hjemsendes, og det Exempel, det ærede Medlem nævnte, er i saa Henseende for mig ganske ylbefstigjørende. Jeg tror, at der her er bundet ikke saa Lidt i Sammenligning med tidligere.

Kapitel VI. om Udgifterne i Anledning af særlige Tvangstilfælde har ikke saa stor Interesse for mig at omtale. Den, der nærmest omtalte det, var det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), der jo omtalte de døvstumme, blinde og idiotiske Børn. Et andet æret Medlem mente, at man skulde fordele Udgifterne anderledes, ikke paa Byerne og Amtsrådsstredene, men henholdsvis dels paa Byerne i Kredsene, dels paa Amtsrådsstredene. Det kan man jo komme nærmere ind paa, jeg tror dog, at den her foreslåede Ordning er ret sund. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds vilde have Udgifterne over paa Statskassen, det anerkjender jeg ikke for berettiget. Et andet æret Medlem har omtalt en Bestemmelse om Sindssyge, der saanedes; jeg tror ikke, at det behøves; thi der er fra Sindssygeanstalterne truffet bestemte Foranstaltninger for, i hvilke Tilfælde de Sindssyge fra Kommunerne skulde indlægges. Det leder mig forøvrigt hen til, hvad jeg vilde

siige om de her omhandlede Børn. Man maa huske, at der fra Statskassens Side hdes betydelige Bidrag. Staten driver Sindssygeanstalterne og giver Kommunerne Udgaag til for en meget lav Betaling at faae Vedkommende indlagte. Det Samme er tilnærmelsesvis Tilfældet for Blindeinstituttet og Døvstummeninstituttet, og der er det obligatorisk, der skulle de ind. For Idiotanstalterne er ganske vist Forholdet et andet, og det kan gjerne være, at man maa noget omhyggeligere overveie dette Idiotspørgsmaal; thi det er et meget vigtigt Spørgsmaal, det er meget farligt at aabne altfor raff og fri Udgang til at sende Børn ind paa Idiotanstalten. Man kommer saa let til at tage Børn, der ere aandsbave, men ikke Idioter, og lægge dem ind paa Idiotanstalten, og det maa paa ingen Maade ske. Det er derfor nødvendigt at se sig skarpt for, og paa ingen Maade gaa til Noget gratis, der skal offres Noget for det. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus=Schaal) fremdrog et Forhold, der kan have sin Betydning, nemlig den Maade, hvorpaa det er ordnet med Tilskudet fra det Offentlige. Det skal jeg for min Person være villig til at tage under nærmere Overveielse, jeg tror ikke, at man behøver at gaa videre, end der er gaaet, at det, der hdes efter denne Paragraf, betragtes ikke som Fattighjælp.

Jeg har tilbage at udtale mig om Kapitel VII, som gaar ud paa at bestemme, at man paa Sygefærserne bygger en Forsørgelse. Man giver her for det Første fortsat Sygehjælp i samme Omfang som Sygefærserne, det have de Herrer ikke udtalt sig ret meget om; men det er faktisk en overordentlig indgribende Bestemmelse, der vil faae meget betydelige Virkninger i mere end en Retning. Jeg tror, at man skal indrømme, at her paa en gang hdes Noget, som har megen Betydning for Samfundet. Der er dernæst bygget paa Sygefærserne et Forslag om Understøttelse til ældre Folk, der ikke hidtil have nydt Fattigunderstøttelse. Jeg skal først siige et Par Ord om, hvorfor man efter min Mening har kunnet gaa til et Regjeringsforslag som dette, og her maa man se paa Sygefærsebevægelsen, som den er og har formet sig her i Landet. Jeg tør ikke paa noget andet specielt Omraade siige, at vi have en stærk og sikker Bevægelse undtagen for Sygefærserne, der have vi den baade i Hovedstaden, i Kjøbstæderne og paa Landet. Den kan være præd nok nogle Steder; men der er et Forhold, hvor Befolkningen i høj Grad har vist Villighed til at udføre Noget og tillige har bevist selv under tavelige